

— A M A R I —

Egan biotza doakit
Zugana, Miren Neskutza;
Zeralako edef utza
Ez du nai zurekin baizik.
Ama gozoa zaitut nik,
Nere maite, nere poza,
Zuri aguf-egin nairik
Aftzen det gauf idazkoftza.

Gogoan emanik musu
Ama samufa bezela,
Zure Alaben batzera
Miren, ninduzun bein deitir
Oyekin nintzan ni batu,
Ordutik nazu alaba,
Naizena, zeurea nazu,
Zerana, neurea zera.

Gozoro-gozoro beti
Zaukat nik, Ama, gogoan,
Ta biotz-bafu-bafuan,
Zuk ez nazu, ba, nai utzi;
Iñoiz zugandik igesi
Ero ba-nua..., orduan
Ama zera-ta maitari
Lotzen nazu zeuk altzuan

Ta ainbat galtzori-artian
Bildufik gabe naiz bizi,
Dakidalako txit ongi
Naukazula magalian.
Ama, zure babesian
Nai nuke iraun beti-beti;
Zukin, Urtzi'k dei-artian,
Euki nazazu maitari.

Ludiyan bizi-nadila
Zure maitasuna aintzaltzen,
Zure edefasuna abesten
Goyan gotzonak bezela.
Edef-edefa Zu'zera,
Loirik zugan ez da afkitzen,
¡Dei-zadazu donokira
Ikus-zaitzadan len-bai-len!

Bitartean, Neskutz Ama,
Aguf dagizut biotzez;
Goi-beyetan dantzut pozez
Softzez garbia zerala.
¡Aguf, oi, Miren Edefa,
Jaunak jantzia eskafez!
¡Ez aitzu af-ninduzula
maite-musu baten bidez!